

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Utarninką išbūdams,
kaštoj, ant bile koto Pusto
apsteliotas, su Pustpinis
geis ant Bertainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Kelewis

Apstatimū Statimai i Ke-
lewi kaštoj po 2 Sgr. už
tojną, smulkeis Raštais
išdrufawotą Gilę. Gro-
matas reik fen atrašyti:
Borden = Koffgarten
N 5.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwiniams Zinēs parnešas.

Nro. 34.

Karaliaucziuje, 13. Juniju.

1871.

2. Nedēldienēje po šw. Traicēs.

Ewang. Luf. 14, 16—24. Grom. 1 Jono 3, 13—18.

„Ir jis tare man, rašyt: Išganyti Pakwiestie-
jie ant Awinelio Wakarienēs.“ Apr. Jon 19, 9.
„Ne mylėkit Swietą ney kas Swiete yra. Jey kas
Swietą myl, tame n'iera Tėwo Meilę. Nēs wylab,
kas Swiete yra, butent Kuno Pageidimas, ir Aktū
Pageidimas, ir Pasididziawimas Gwasczio ne iš
Tėwo, bet iš Swieto yra. Ir Swietas sugaišta su
sawo Pageidimu, bet kas Diewo Walę daro, taš pasi-
liekt amžinay. Amen. 1. Jono 2, 15—17.

Jono Apreiškimas. Gromata Surinkimui Lhatroje.

Perst 2, 18—29.

Peršm. 26. „Kas pergal bey laiko mano Dar-
bus iki Galui, tam dūstū Walę ant Pagonū.“

Kowoti, o ne tingėti, tai mums paliepta. Musū
Wiešpats pats macnus Karžygys budams ne nor ant
Bateikaujancziū ponawoti. Kas musū Neprieteliei ir
kaiw wiernay, kaiw stipriey mums prieš jūs kowoti
reikia, tay jau anday girdejom. Tik tiek ficzion dar
reik primitti, kad ne gana tikt Walandėlę arba ir felis
Metus kowojus, bet ta Kowa tur eiti iki Galui par-
ėjus, iki Wiešpats ant tiek wieno sawo Kareiwjo iš-
tareš: „Wadink Darbininką ir dūk jam jo Alga!“
arba iki ta Aodyna parėjusi, kurioje tu su sawo Pono
Žėzaus Žodziu sakeš budams: „Atlikta!“ galėsi i di-
deję Dangaus Swetlyczią izengti ir su Iškrintaisieis
už Awinelio Stalo sėstis prie didziosės Wakarienēs.
Taygi wiernōs Kdwdōs reik iki Galui. Bet tam, kurs iki
Galo bus ištrimojēs, Wiešpats ir brangią Alga robo.

Alle kasgi ben hita Alga, kuri wiernamjam per-
galincziam Krifšczioniu žadama? irgi ar kas iš musū
kada butu meilhyjēs Walę ant Pagonū gauti? Tacziau
dabosim. Pons Diews žmogu i sawo Weidą, ne ant
Wergystēs bet ant Pomyštēs sutwērēs, ir ji ant Zemēs
stareš, jeib jis ant wiso Sutwērimo ponawotu.

1. Moiz 1, 26. Kods žmoniū Giminė hitą Pomyštę
iš Daliēs pamete per Grieką. Ale potam patš Ponas
Jėzus Sawiemsiems atšikartūdams yra dar šlownesni
Ponawojimą žadejēs. Nėsa jie gaušę sėdėti ant dwy-
lika Krašū ir judyti dwylika Giminiū Izraelio.
Matt. 19, 28. Lengwafirdingiemsiems Žeme i Da-
lykus prisuloma, Matt. 5, 5., o Wierniemsiems, kad
jie busē ant Daugio statyti, Matt. 25, 21., beje kad
jie gaušę Waldzią ant daug Miestū. Luf. 19, 17.
Dgi galiaustey meš czia ir dar to galim atsiminti, kę
šw. Apaštals Pomils Kurintijomams primena rašy-
dams: „Ar ne žinote, kad Szwentieje Swietą sudys?
Ar ne žinote, kad meš ant Angelū Sudą laikysim?“

1. Kor. 6, 2. 3. Taygi Pomyšte bey Sudas Szwen-
tiemsiems, kurie wiernay ir pergalėtinay kowoja iki Galo
iš Tiesōs bus dūta. Kokia aukšta ir brangi hita
Dwana, tai mums rasi Wiešpatis Meilingumas
kitam Sykiui welys apmasyti. Tam Tarpe tikt n'uz-
mirškim ir ne wengkim kowoti, pergalėti ir Wiešpatis
Darbus laikyti jū ilgiaus jū wierniaus. Amen.

Iš Paržo

dar wis tokios Bjaurybes pasakojamos, kad Szirdis
kratos. Birmoje Sekminiū Szwentėje mums Bazny-
czioje Apšilankymo šwentosēs Dwasēs besimeldziant
tenay peklišfoji Dwasē sawo išgąstingaji Darbą bai-
šiausiosios Razbajystēs ir išgatingiausiu Ispuštymū
ware, taipo, kad Welnias geresnio Dziaugsmo ne ga-
lėjo apturėti. Mes jau apie tai Nieko ne norim kal-
bėti, kad tenay naminiame Kare Francuzat Francuzus,
Brolei Brolius žude, ale Sziurpuliei per Kuną eit,
skaitant, su kolia Baišybe toktai nusidawe. Maistinincai
buwo Daugybe aukštū Ponū, o tarp tujū ir pati
wyriausiji Paržo Miesto Erts = Wyškupą Wardu Dar-
boy kaip ir ne menką Skaitliu Kunigū, kurie jū Wei-
kimą ne pagėrawo i Kalėjimą imetę, Wersaljiškiam
sakydami, kad jie tūsius žudyšę, kaip weik jie patiršę,
kad kas sugautujū Maistininķū busēs žudytas, ale
Wersaljiškiei to Grumzdimo n'atbodami žude Daugumą

Sugautujū Maištininkū be Prowds, be Dawado ir apšėjo su jeis iš Daliės ne kaip su žmonėmis bet kaip su žvėrimis.

Tai patirdami Maištininkai dare kaip jie grunzde buvo. Žie i Ufstatus Kalėjime laikomūsius Ponus wis po penkis iš Kalėjimo išvede ir ant Pleciaus prie Muro i Gilę sustatę nušowe. O kad ta Gilė nurazbajauta buvo, tay kiti penki gawo iš Kalėjimo ant Nužudymo išeiti ir taip wis toliaus iki kol 60 ar dar daugiaus Lawonais gulėjo. Kaip Leitmons, kursai su Gauja Nacijonalgardziū tą Razbajystę išprovyti norėdams pas Kalėjimą atėjo ir Kalėjimo Užveizdūi sawo maištininkū Wyresniūjų Paliepiną parode, tay Užveizdas kiek tiek miuštėsniūds Szirdiēs budams jam Kalėjimo Duris atverti ne norėjo, ale Leitmons ji už tą Pasipriešijimą tūjau ant Wietōs nušandino.

Ufširtimas prieš kiti kitą tarp Karaujancziū būwo n'iškalbėtinay didelis. Szitame Maište buvo Nepasiturintieji wisokionis nelabonus Walnujų Kalbonis prieš Pasiturincziūsius iškirpinti, o matydami, kad jie kowoje prazaidę, ir numanydami, kad jie už kitą Maištą Smerczin korawoti busę, tay jie galiausiai žude tą jie tikt iš sawo Priesininkū priešo ir norėjo pirmeng i sawo Neprieteliū Rankas iklūwę, pirmajūsiy wisą Paryžo Miestą ypacziy Bagoczū bey Aukštūjų puikiūsius Butus ir Paloczius i Pustynę pawersti, wisur Kelnorės, Sklepus, Stubas ir t. t. Petrolije ir Paraku pripildydami ir ilgais Liuntū Szniurais uždegdami. Durniausiai sitame Kare, ale ypacziy Uždegimo Darbe, siante Moteres, nēša Francuzū Moteriskofes, kad jos Keršte ufšidegusios, duksta kaip kokios žwiernys ir daug daugiaus už Wyrus. Kad koks Neprieteliū i tokios Moteriskės Rankas iklūwo, tay tas ney jokios Malonės ne rado; ji ji nužude ir ji kone draskyte sudraske.

Me ir Bergalėtojei Wersalijiskieji prieš Maištininkus baisingiausiai iškirpine budami, jūs žude, kur jie jūs tikt priešo, ney Moteriū ne paciedzdami. Tikt tada, kad Pulkas Sugautujū per didelis rodēs, tay tie tape šalin i Kalėjimą ant Prowds pawesti. Upe Seine (istark Siene) buvo pilna Lawonū. Iš wiendōs Baznyczidōs tape 9 Wezimai Lawonū šalin gabenti. Szeip tape, kur Lawonū Kruwos ant Ulyczū gulėjo, czepat ant Wietōs didelio Dūbēs iškafstos, Lawonai i tases sumesti, Žemėmis apžarsyti ir ta Wieta galiausiai su kita Ulyczios Žeme sulyginta. Misyjama, kad Lawonams Ulycziose puwant Paryžo Mieste iš to dar galēsę Marai pastoti. Me jau gana šiam Kartui apie šitą Bjaurybę pasafojus.

Paryžo Durnawimas.

(Dar pirm Paryžo Žemimo surašyta.)

Tas šiose Dienose toks didis pastojas, kad jau bangu randas, ir tikt klausyties, kas ten wislab nusidūda. Ant wieno Pleciaus (wadinamo Wangdōm) stowėjo puikus warinis ir labay brangus Atminties Stulpas, kursai pirmamjam Francuzū Ciecioriui Napoleonui ant Garbēs bey Paminclui daugeropu jo šlowingu Laimėjimu pafatytas buvo. Ant Galonies šio 130 aukštjo, saurai Warpyncziesi prilygtancziōjo Stulpo stowėjo ano Ciecoriaus nulėtasis warinis Abrozās; o wisą tą Budawonę buvo ant puikies ištūrytos Kojos attiesta. Ne seney dabar Paryžo raudonieji Socijal-Demokratāi bey jū sauczianti Waldzia pasimislyjo, kad šis puikus Atminties Ženklas turis tapti nugriautas. O kodėl? Iš Papykantos prieš Napoleonus, kurie Francuzije i dideli Wargā bey Giedā ēša nugramzdinę. — Beje, kad šis pastujyjis Napoleonas prieš mus pradėtaji Karā butu laimėjęs, tai jo ciecoriškoji Kraše wel iš Naujo butu padriūtinta tapusi; ale kadangi jam Šilukis ne prisikreipe, tay jis n'apfencziamas pastojas ir bėgti turėjo. O tas Apfentimas dabar nutenk ir iki pirmojo Napoleono, todel Apwertimas ano warino Stulpo tape sudumtas. O iš Tiesos, 16taji Meiji ir turėjo ta puikioji Budawone bey Miesto Grozybe per Rankas anū Ketikeliū pulki. Kitur wisur lūb žmones sawo Žemēs apturetaje Garbe pagirti ir kitiems išgirti, ale Paryžiskieji tą išniekin bey išpeik ir tūmi sawe patys lyg Burwais apšdrabsto. — Bradzioje jie sudūmę buvo, ta Budawone Stukieis nugriauti, ale wiens Galwōczus apsiēmę, ję ant žmoniū didžio Palinkšminojimo wienu Sykiu parwersti o Pūlimą taip dawadyti, kad šale ney joks Paškadajims ne nusidūtu. Jeib wirstanti Budawone ne i Stuk-Stukeliūs sulakiotu, ir jeib po Gajū ištūrytosios Wandens bey Srutū Tekmēs n'igrutū, buvo ant Ulyczios stora Karta Szaudu bey Mēšlū pakreikta tapusi. Diena ir Nakti dirbo 16 Darbininkū, Kyli iš tos Pusēs Mūro išpyjandami, ant kurios Stulpas wirsti turėjo. Potam, Wirwēs šiprey itempus, linksmay sūšuko žmoniū Pulkai: „Jau wiri!“ ir po keleta Akies Miršniū gulėjo puikioji Budawone i kokius 4 Stukius sutrūkusi ant Mēšlū. Kūg Napoleono Pawidalo Galwa buvo nulėkusi. Bjaurey kiekdami ir bluznydami, kiti dainodami i Napoleono sugadintaji Abroza su Kojomis paspyre. Skaitlus ištūringesniū Birgeliū susitarēs ir durnojancziesi Waldziai pusanthro Milijono Frankū už Išklaymą šio puikiojo Atminties Ženklo sulēs buvo, tacziau noprosnay; Durnyste turėjo laimėti. Iš Wario sugriautojo Stulpo ketanti paryžiskioji Waldzia Biningus kaldinti, todel ne buvo Wale, koki maza Stukelūg nutriūkusi Wario pasinešti. —

Ne tai dar ne gana. Szendieniškoji wyriausoji Galwa wisos Francuzijos yra, kaip žinot, senasis Chiers (Tjers), kuri paryziškoji Waldžia per sawo idziausyi Neprieteli laiko. O iš Keršto prieš ši enąjį Boną, niekaip fitaip ji iweikti ne galėdama, ji o Klaudą, Paryze esanczeje pasijawino o pasfuy jo uikūjį Butą pargraubino.

Birm mažney 80 Metū, kaip Paryze taipjau baijus Durnawimas, ale dar bjauresnis, pakiles buvo, nužude Francuzai Januarijaus Menesije Mete 1793 sawo Karalu Ludwiki Szeholiktaji, o ne po Ilgo ir Karalene, jo žiūpōne, per Rankas Bndelio. Kaip po Metū šis neswietiškas Narjas bey Sujudimas nutyko, radėjo Francuzai, o ypaczies Paryzo žmones del itū jū baišingūjū Razbajnsziū gėdētis. Swietui padotyti noredami, kad jie su tais, kurie Karaliaus bey Karalēnės žudymo su baišingu Nekawimu praše buvo, e su jū žprowymimais ney jokio Darbo ne nori urēti, pabudawodino Paryziškiei ant tos Wietos, kur Karalus bey Karalēne palaidotu gul, Diemo Namus taje Derėjimo Baznytele pramine. „Ka mislys Swiets nu musu, kad mes Ludwikio Baznyczia czion e stowint paliksim?“ sake dabar paryziškiū durnojancziujū Biens, ar mes Darbū sawo Lewū, kurie tūczies taip- au del sawo Walnybės, kaip ir mes, pasikele buvo, iedētis turētumbim! Szalin iš Altiū su ta Bazny- zia!“ Tas žodis weik įukurste didelė Pulką taipjau aukfianczijū žmoniū, kurie, šep naudingo Darbo ney ofio šioje Dienoje ne nuswerdami, tūjaus prie Rankōs buvo ir mandageje Baznytele nugrowe. — Weik po o, butent 17 taji Meiji, tūjaus ant Piedū po nešwan- ojo Baznyczios Nugrowimo užsidege wienoj Patrunū fabrikiej Paraks, iš kas-žin tokio Nepasidabojimo. Didelis Pulkas žmoniū per tai sawo Gwyasti pamete dar didėnis sawo Sweikatą patrotyjo. — Ale Durnawimas dar didyn ejo. Šgastingoji Waldžia awe iš Traicēs-Baznyczios wisus sidabrinus ir fitus wentus Ryfus atimti, jeib iš tūjū Piningai kalami utu. Taip pirnto jau ir fitos Baznyczios tape iš- abawotos. 21 maji Meiji wiens smarkiausūju raud- ūjū Demokratū, Feliks Pyat wadinams, Waldziai žmane, kad Spawėdawimas paniekintas ir uždrautas utu, o fitai pirnto, butent 19 taji Meiji, nūg Wy- lausybes to Paliepimo prašes buvo, kad Paryze išofia Diemo Szlužmą taptu uždrausta. — Argu žion diewisškafis Kantrumas ne weikies i sunku Sūdq pšimainyti turēs? Jau beje rodos, kad toktai praded usidūti. Mes Striaukimas Werzališkūjū i Paryzq ut to yra pirmasis ženklas.

dw.

Aplankymas Metco Laukū dewynis Menesius po Mūžio.

Iš Gromatos wienu garbingo Unterofficiero nū Gardū-Szucū, kuriems prie St. Marie Dienoje 18 tojo Augusto didis Dalykas kruwintausojo Atlikimo pripūle, mes gaunam partirti, kaip ten aplink Metsa dabar, dewynis Menesius po skaudingiausūjū Mūšiu, wiskas išweizd. Jis taip rašo:

Wakar Diena aš Draugystėje dwejų Officierū bey dar wienu Unterofficiero i Metsa parkelawan. Mus tas Atlikimas šen persunte, musu pūlusūjū Kamarotū nū musu Gardū-Szucu Batelsono-Palaidojimo Wie- tas sujėskoti ir jiems, czonay gražu Paminklo ženklą pastatydami, sawo Meilę išrodyti. Šzi Ryta mes anksti buwom išwazawę, Mūžio Laukus aplankyti. — Per Dieną Draugystėje Officierū ten apšizwalgndams aš sawo Widuje tiek ne jaučiau, kaip dabar Wakare prie Stalo be sedint ir be rašant. Mano Szirdis iš tū pasibaijētinių Daiktū, kurius aš šendien matyti turėjau, labay sujudinta yra.

Mes keturi Keleiwjei su Pustwezimu iš Metso išwazawom. Rytmeczio kalts Wejas pūte. Festungos Grabės bey Wando Upes Mosel mums labay wėsu Kwapa priešais kwėpe. Tas žemės Kampas aplink Festunga ne bagots, ale labay puikus yra ir gražei Muilawōnei prilygsta. Metsas gul Dauboje lyg to- kiam didžiam Katile. Išwazawus mes weikies stater prieš Kalna ir per feleta Kiemū mažoti turėjom. Po dweju Stundū greito Wazawimo mes ant Daubos Kranto buwom užfigawę, o nūg czion mus Szafije, iš wienos Girės pareinanti, iki i St. Privat nuwede. Didi Toluma mes dabar apmatyti galejom. Czion buwo tas Laukas, ant kurio prūšiškiejie Gardistai ne- pawyštanczius Grabės Wainikus užšpelnę yra, kur kone wisa prūšiškoji Armija taipjau wiernay sawo Kaltybę atliko. — Kaš Tulafis šitas Wietas ir be Szirdies Sujudinimo apwaisrinēti gal, aš tacziau taip ne galiu. — Czion Apaczioj prie Szafijes dirba wis dar Bijinierai, ale ne Szancus bey Grabes taishdami, bet dawadningas Laidojimo Wietas Tiemsiems gata- wodami, kurie iš Bėdos greitay i wienu didele Dūbe o tankies per sekley palaidoti buwo, o pasfuy ant Kapo Wietos mandagies žemes suriausdami. Tūštan- cziei ir wel Tūštancziei czion yra palaidoti. Kaip toli tikt Akys apmato, jos nužwelgia ant Daugybės mažū žemes Stulpeliū, kurie žmones ir Arklus ap- dengia. — Kiemai išgastingay išpustyti pasirodo; pliki, sutriupyti, sušaudyti bey apswilę Mūrai lyg dejodami Dangun link žwelgia.

Prie Kiemo St. Marie, kur Karo Dienoje prū- šiskiejei Gardai iš Pradžios sustatyti buwo, mes apš- toję iš Wezimo lipom ir atradom Widurije didžios

Kapū Vietos tą Vietę, kur musu Officierai miegt. Hauptmons v. Kneesebeck bey Grows Dohna pakabino ant praštū Kryžū drauge pargabentūsus Wainikelius, nesa czion išis mylimi jųjū Kamerotai, su kurieis jie šime Anže labay sutikę ir kis kitu pasidžiauge buwo. Ir czion dar procawojas strožnuos Bijnierai, Laidojimo Vietas dailey aptaihydami. — Ale dabar mes stubinomės toliaus waziodami labjausey tą Wieta atrasti, kur musu Szucai karštaję Rową buwo kowoję. Urti prie wieno Kiemo (Habonville wadinamo) kur taipjau Skaitlus suraustū Zemės Kauforukū pasirode, mes radom didelį Szuni, ant šwiezio Kiauslio be stowinti ir su Znirtimu be edanti. Man artyu prižengus, Szū ne praštojo sawo Gdesi, bet Galwą patieles drasey i mane žurėjo. Ak, ale kaip giley mano Szirdis izeista tape, kaip aš pamatyti gawau, kad tas Szū per šlejnę pakawota žmogu išsikafes buwo ir dabar jo Kaulus apgrauže! Szale tūjū riepsojo ilgs Arklis Rietas, iš Zemės išsikafes!

Toliaus eidami mes suradom ir tąs Vietas, kur mano arcziausieje Kamarotai Kare buwo stowęje. Wisur dar gulėjo aplinkui Tranisterej, Patrontafes bey fitū majesniū Žalnierū Daikteliū, ypaczies daug šikšninių Diržukū, kurieis suriestieje Mantelėi sulaikomi yra; nes Kare Fronytieje su Mantelėis aploti o Dirželei išmėtori tape. Daugel tokiū Daiktukū kaip antay Sziobliū Trudelus, aš radau, kurie musu Bateļonni buwo priklause; ogi daugiaus Gzieso turint, aš tus wisus bucziau susirančiojes ir wertam Paminflui drauge parfigabenes. Ant Laukū mes ir Pulkelus wargingū Moterikū bey Waikū patropijom, kurie po wisus Kampus šios Smūtnybės Vietos tokiū dar kam norint tinkancziū Daiktū jeshojo.

Tifraję Wieta surasti norėdami, kur mus atgabantaji Paminflo Zenklą musu Kamerotams pastatyti reikiejo, taygi wis pūlusūjū Szucū jeshodami, mes ir keleta Dūbjū atkaidinti turėjom. Apie ši Darba aš neb'noriu ney rašyti, bet niekados toktai n'uzmiršiu. Apšizwalgymas ant fitū Laukū aplinkui ir šendien dar kožną apliudyti tur, kad kruwinas Darbas šiczon yra buwes.

Toliaus waziodami mes iskalom i tą Kiemą, kurio pirmucziaustam Bute musu Szucū ironytieje Officierai Dienū Dienas buwo gulęje. Tūkart ispuštyta kruwina Wieta ta buwo, šendien mes tojo jau Gaspadine radom, kuri, kaip rodēs, del musu Apšilankymo džiaugies ir mus apie ši ir tą išklaufinėjo. Ir Officierudu, kurius aš palydėjau, buwo tūse Namūse gulėjusu. Ka tūdu šendien bus mislyjusu bey jauzcziusu? — Iš czion mes nuwazawom i Malmajson

(Malmajson) kur musu senasis brangus Karalus Giecorus Dienoje bjauriausajo Mūžio bene karščiausafes sawo Abynas praleido. — Po Bertaino Stundo nugabeno mus musu Wezimas i Grawelotte. Ir czion aplinkui kitnieko ne matai, kaip smuinausūs Karo Paminklus: i šaltus jūduš Szurmilius pawrtusius Dwarus bey Kiemus! — Nūg czion mes gryžom atgal ir po pusantro Stundo, iš Dalies labay stayer pakalnių waziodami, matamies wel didžioje Dauboje esa, kurieje Metšas gul.

Wisofia Žinia.

† † Rašoma, kad naujasis Elsasso Prowincadūtas Szuilū Jolanas ten ney jofio Priestarawimo bet pilną Pasimėgimą radēs. Kad ten dabar Rudicie ne kaip pirma iš walnos Wales bet su Prywarta Szuile eui tur, ney wienam ten Apšunkinimu ne pasirodo, kadangi awo Kampo žmones jau ir šep prate buwo, ne del bile fokū niekingu Priežacziū jaw Rudicius nu Szuilēs Aplankymo atraukti.

X Preke Karaliauczije 10. Juniju.

Ant Turgaus Jawū menkay pareit. Kwieciei 95—105 Sgr. Rugie 56—63 Sgr. Miežie, did., 48—55 Sgr. Miežie, maj., 44—48 Sgr. Awijos 30—38 Sgr. Žirniei, rain., 60—70 Sgr. Žirniei, balt., 58—68 Sgr. Roputes 26—30 Sgr. Szies 26—30 Sgr. uš Cent Sziaudai 14—15 Sgr. Swiestas 8—10 Sgr. uš Swarę Kiaufie 5½ Sgr. Mandelis.

Apšakymai.

!! Gers Pamokinims !!
Audziamū Bumbulū bey audziamū Wilnū wis geriausiey ir pigiausiey perfama Tilžėje pr

T. W. Schäfer,

Wofecziū Ulyczioje Num. 14, ties pat Pono Wekterio Aptēka.

Žegnojimams

aš ant Išpardawimo sawo Ceikū Kleidoms nurodau, kur nū šendien prasidedant uš Puse tikros Wercziūs pardūdam

F. W. Rätcher, Tilžėje.

Wofecziū Ulyczioj Num. 18.

Apšakymas.

Wisems aš noriu sitą Žinią dūti, kad aš sawo Tvorū Žoposta per pastujūsus didžiausius Turgus gražiaus padidines esu; taipo, kad kožnas wiens geriausius Išsikafes mus prie manes gal rasti, o aš ir uš pigiausias Prefia pigiaus ne kaip kas kits pardūti galiu.

Melbzju didžio Apšilankymo.

Rusnėje, 10taji Juniju 1871

Julijus Suhn, pirma Hartmeyer.